

Warsztaty na temat metody nauczania

Service-Learning/Nauka przez zaangażowanie

Istota metody

Service-Learning/Nauka przez zaangażowanie to forma nauczania i uczenia się, która łączy zaangażowanie społeczne uczących się z uczeniem się związanym z różnymi przedmiotami. Osoby uczące się podejmują wówczas działania na rzecz wspólnego dobra w rozmaitych sferach: społecznej, politycznej, ekologicznej czy kulturalnej.

W ramach Service-Learning treści przedmiotowe, aktywność uczących się i wspólnota lokalna przenikają się wzajemnie. Zasadniczym elementem tego rodzaju aktywności jest łączenie nauki ze społecznymi projektami w środowisku lokalnym. Service-Learning różni się od praktyki lub wolontariatu ścisłą integracją z podstawą programową. Uczenie to przyczynia się do budowania demokracji jako formy organizacji życia oraz uczy aktywnie funkcjonować na rzecz lokalnego społeczeństwa oraz brać odpowiedzialność za swoje działanie.

Service-Learning jest więc rodzajem uczenia się przez doświadczanie, które pomaga uczniom się stać się aktywnymi, zaangażowanymi członkami społeczeństwa.

Początki idei

Idea Service-Learning pojawiała się początkowo w amerykańskiej tradycji uczenia się przez doświadczanie (experiential learning). Eksperymentalne uczenie się zwiększa doświadczenia edukacyjne uczących się i pozwala na rozwiązywanie rzeczywistych problemów. Zamysł, który przyświecał idei uczenia się przez doświadczanie, związany był z dostrzeżeniem rozbieżności pomiędzy wiedzą akademicką a praktyką jako przyczyną braku procesów refleksji uczących się. Po raz pierwszy terminu Service-Learning użyli w swojej pracy Robert Sigmon i William Ramsey w 1967 roku. Idea ta zyskała popularność, w dużej mierze dzięki realnym korzyściom płynącym z projektów dla środowiska lokalnego, stając się częścią edukacji obywatelskiej (civic education).

Tło teoretyczne znaleźć można u Johna Deweya, który we wstępie do książki „Demokracja i edukacja” wysuwa podstawową tezę, że szkoła jest polem doświadczalnym życia i dlatego należy mierzyć treści i metody nauczania przez to, czy faktycznie przygotowuje ludzi do życia.

W Polsce idea zbliżenia szkoły do życia codziennego pojawiła się w roku 1908, w pracach Heleny Radlińskiej, twórczyni pedagogiki społecznej w Polsce. Radlińska podkreślała, że szkoła nie może być oderwana od ludzkich potrzeb a treści nauczania powinny być aktualne i powiązane ze zmianami w społeczeństwie. W Polsce termin ten jednak nie jest powszechnie znany. Trzeba podkreślić, że idea nauki poprzez służbę i zaangażowanie przyświeca wielu nauczycielom. Service Learning jest więc ideą, która daje nazwę i teoretyczną podstawę różnego rodzaju metodom nauczania. Może być pomocą dla tych, którzy już realizują tego typu działania, a także dla nowych osób, które chciałyby prowadzić zajęcia w bardziej zaangażowany sposób.

Informacje o warsztatach

Termin: 15.09. w godz. 19:00-20:30

Czas trwania: 90 minut

Miejsce: platforma zoom

<https://aktion-zivilcourage-de.zoom.us/my/n.krasowska>

Zgłoszenie na warsztaty

najpóźniej do 08.09. drogą e-mailową na n.krasowska@kle-sachsen.de

Referentka

Natalia Krasowska

Centrum Koordynacji Nauki przez Zaangażowanie w Saksonii
(Kordinierungsstelle Lernen durch Engagement in Sachsen)

www.kle-sachsen.de

n.krasowska@kle-sachsen.de